

**PROCEDURA UDZIELANIA POMOCY PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNEJ
W ZESPOLE SZKÓŁ KOMUNIKACJI W POZNANIU**

Podstawa prawna:

- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r., poz. 1798)
 - Obwieszczenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 25 lipca 2023 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. z 2023 r., poz. 1798).
 - Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz.U. 2017 poz. 1578)
 - Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 lipca 2020 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym (Dz.U. 2020 poz. 1309)
1. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana uczniowi w szkole i placówce polega na rozpoznawaniu i zaspokajaniu indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia oraz rozpoznawaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia i czynników środowiskowych wpływających na jego funkcjonowanie w szkole, w celu wspierania potencjału rozwojowego ucznia i stwarzania warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu szkoły oraz w środowisku społecznym.
 2. Pomoc psychologiczno-pedagogiczną organizuje dyrektor szkoły lub placówki, a korzystanie z tej pomocy jest dobrowolne i nieodpłatne.
 3. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana w szkole i placówce rodzicom uczniów i nauczycielom polega na wspieraniu rodziców i nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i dydaktycznych oraz rozwijaniu ich umiejętności wychowawczych w celu zwiększania efektywności pomocy udzielanej uczniom.
 4. Potrzeba objęcia ucznia pomocą psychologiczno – pedagogiczną w szkole i placówce wynika w szczególności z:
 - niepełnosprawności,
 - niedostosowania społecznego,

- zagrożenia niedostosowaniem społecznym,
- zaburzeń zachowania lub emocji,
- szczególnych uzdolnień,
- specyficznych trudności w uczeniu się,
- deficytów kompetencji i zaburzeń sprawności językowych,
- choroby przewlekłej,
- sytuacji kryzysowych lub traumatycznych,
- niepowodzeń edukacyjnych,
- zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego i kontaktami środowiskowymi,
- trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą.

5. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna w szkole i placówce może być udzielona z inicjatywy:

- ucznia,
- rodziców ucznia,
- dyrektora szkoły,
- nauczyciela, wychowawcy grupy wychowawczej lub specjalisty, prowadzących zajęcia z uczniem,
- pielęgniarki szkolnej,
- poradni,
- asystenta edukacji romskiej,
- pomocy nauczyciela,
- asystenta nauczyciela,
- pracownika socjalnego,
- asystenta rodziny,
- kuratora sądowego,
- organizacji pozarządowej, innej instytucji lub podmiotu działających na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży.

6. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno-pedagogiczną, nauczyciele, wychowawcy grupy wychowawczej lub specjaliści udzielają uczniowi pomocy w trakcie bieżącej pracy z uczniem i informują o tym wychowawcę klasy.

7. Wychowawca informuje wszystkich nauczycieli uczących ucznia, wychowawcę grupy wychowawczej lub specjalistów o potrzebie objęcia go pomocą pedagogiczno-psychologiczną w trakcie ich bieżącej pracy.

8. Oprócz bieżącej pracy z uczniem i zintegrowanych działań nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych oraz specjalistów pomoc psychologiczno-pedagogiczna jest udzielana także w formie:
- a. klas terapeutycznych – dla uczniów wymagających dostosowania organizacji procesu nauczania oraz długotrwałej pomocy specjalistycznej z uwagi na trudności w funkcjonowaniu w szkole wynikające z zaburzeń rozwojowych lub ze stanu zdrowia, posiadających opinię poradni, z której wynika potrzeba objęcia ucznia pomocą w tej formie, w oddziale liczącym do 15 osób
 - b. zajęć rozwijających uzdolnienia – organizowanych dla uczniów szczególnie uzdolnionych, w grupie do 8 osób,
 - c. zajęć rozwijających umiejętności uczenia się – dla uczniów w celu podnoszenia efektywności uczenia się,
 - d. zajęć dydaktyczno-wyrównawczych – dla uczniów mających trudności w nauce, w szczególności w spełnianiu wymagań edukacyjnych wynikających z podstawy programowej kształcenia ogólnego dla danego etapu edukacyjnego, w grupie do 8 osób,
 - e. zajęć specjalistycznych:
 - korekcyjno-kompensacyjnych – dla uczniów z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi, w tym specyficznymi trudnościami w uczeniu się, w grupie do 5 osób,
 - rozwijających kompetencje emocjonalno—społeczne – dla uczniów przejawiających trudności w funkcjonowaniu społecznym, w grupie do 10 osób, chyba że zwiększenie liczby uczestników jest uzasadnione potrzebami uczniów
 - innych zajęć o charakterze terapeutycznym – dla uczniów z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi mających problem w funkcjonowaniu w szkole lub placówce oraz z aktywnym i pełnym uczestnictwem w życiu szkoły lub placówki, w grupie do 10 osób
 - f. zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu – uzupełniającymi działania szkoły i placówki w zakresie doradztwa zawodowego,
 - g. zindywidualizowanej ścieżki kształcenia – dla uczniów, którzy mogą uczęszczać do szkoły, ale ze względu na trudności w funkcjonowaniu, wynikające w szczególności ze stanu zdrowia nie mogą realizować wszystkich zajęć edukacyjnych wspólnie z oddziałem szkolnym i wymagają dostosowania organizacji i procesu nauczania do ich specjalnych potrzeb edukacyjnych;
 - h. porad, konsultacji i warsztatów – prowadzonych przez nauczycieli, wychowawców grup wychowawczych i specjalistów.
9. Wychowawca klasy, po konsultacji z wicedyrektorem do spraw dydaktyczno-wychowawczych oraz specjalistami, planuje i koordynuje udzielanie uczniowi pomocy pedagogiczno-psychologicznej,

ustala formy jej udzielania, okres ich udzielania oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy będą realizowane.

10. Wychowawca planując udzielanie uczniowi pomocy psychologiczno–pedagogicznej współpracuje z rodzicami ucznia lub pełnoletnim uczniem oraz -w zależności od potrzeb- z innymi nauczycielami, specjalistami, prowadzącymi zajęcia z uczniem, poradnią psychologiczno- pedagogiczną, placówkami doskonalenia nauczycieli i organizacjami pozarządowymi i innymi instytucjami działającymi na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży.
11. Pomocy psychologiczno – pedagogicznej rodzicom i nauczycielom udziela się w formie porad, konsultacji i warsztatów.
12. Osoby udzielające uczniom pomocy psychologiczno–pedagogicznej prowadzą dokumentację, oceniają efektywność udzielonej pomocy i formułują wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia. Wnioski te uwzględnia się przy planowaniu i organizowaniu dalszej pomocy dla ucznia.
13. Jeśli z wniosków wynika, że mimo udzielanej uczniowi pomocy psychologiczno–pedagogicznej nie następuje poprawa funkcjonowania ucznia, dyrektor (za zgodą rodziców lub pełnoletniego ucznia) występuje do publicznej poradni z wnioskiem o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia.
14. W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego planowanie i koordynowanie udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole, w tym ustalenie dla ucznia form i okresu udzielania tej pomocy oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy będą realizowane jest zadaniem zespołu konstruującego Indywidualny Program Edukacyjno–Terapeutyczny.
 - ustalonych dla ucznia formach, okresie udzielania pomocy psychologiczno- pedagogicznej oraz wymiarze godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane, dyrektor szkoły informuje pisemnie rodziców ucznia albo pełnoletniego ucznia.
 - co najmniej dwa razy w roku wychowawca jako koordynator prac zespołu, organizuje spotkanie nauczycieli i specjalistów uczących uczniów objętych pomocą psychologiczno-pedagogiczną w celu dokonania oceny efektywności udzielonej pomocy oraz sformułowania wniosków dotyczących dalszych działań, mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia.